

Tekst 1

Uit de Hymne aan Demeter. Er is ontdekt wat Demeter 's nachts doet.

251 Zij, de mooi bekranste Demeter, in woede ontstoken,
252 nam Metaneira's zoontje, dat in het paleis zo verrassend
253 laat nog door haar was gebaard, uit het vuur en legde het ver
254 van zich vandaan op de grond. Tegelijk, ten zeerste verbolgen,
255 sprak ze tot Metaneira, vrouw met sierlijke gordel:
256 "Mensen zijn dwaas en onwetend en zonder enig besef van
257 al wat het lot hun aan goede en kwade dingen zal zenden.
258 Ook jij beging onberaden een onherstelbare dwaling.
259 Bij de hardvochtige stroom van de Styx — de eed van de goden —
260 zweer ik je dat ik je kind de eeuwige jeugd had geschonken
261 en de onsterfelijkheid en een roem die nooit zou verbleken;
262 nu zal hij echter zijn lot en de dood niet kunnen ontlopen.
263 Wel zal hem nog in dit opzicht eeuwige roem vergezellen,
264 dat hij bij mij op schoot zat en in mijn armen mocht slapen."

Homerische Hymne aan Demeter 251-264